

ver, som Rigsrevisionen er tillagt i medfør af grundloven.

Endelig foreslås der indsat en bestemmelse, hvorefter samtykke ikke ophæver tilsynets tavshedspligt.

I enudredningen om tavshedspligt og partsbegreb i den finansielle sektor konkluderer enudrederen, at den nugældende lovgivning medfører, at Finanstilsynets tavshedspligt bortfalder, når den, der er part i en sag, har givet sit samtykke til, at fortrolige oplysninger videregives af Finanstilsynet.

De nye bestemmelser i lovforslaget er begrundet i flere forhold, herunder hensynet til henholdsvis fondsmæglerselskabets kunder og foreningens medlemmer, fortroligheden omkring selskabets/foreningens forretningsmæssige forhold og Finanstilsynets effektivitet. Da de fortrolige oplysninger i langt overvejende grad hidrører fra selskaberne/foreningerne, vil det være mest korrekt og sikrest, at det er det pågældende selskab/forening selv, der videregiver fortrolige oplysninger til tredjemand. Såfremt det drejer sig om kundeoplysninger, skal kundens samtykke indhentes.

Der foreslås i lov om fondsmæglerselskaber indsat en hjemmel til at videregive oplysninger til institutioner, der forvalter investorgarantiordninger, idet Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 97/9/EF om investorgarantiordninger er gennemført i dansk ret med vedtagelsen af lov nr. 415 af 26. juni 1998.

I enudredningen anfører enudrederen, at man kan overveje at indsætte et krav om samtykke fra de relevante myndigheder, når fortrolige oplysninger, der hidrører fra myndigheder i et andet medlemsland, ønskes videregivet til de særlige danske institutioner m.v., som ikke er direkte omtalt i direktivteksten; dvs. Rigsrevisionen, Folketingets Ombudsmand og Folketingets stående udvalg.

Spørgsmålet har været undergivet grundige overvejelser. Konklusionen på disse overvejelser er, at et sådant samtykke-krav ikke bør indføres.

Baggrunden herfor er, at indførelsen af et krav om samtykke vil medføre, at der kan opstå situationer, hvor Finanstilsynet ville være tvungen til at nægte at udlevere oplysninger til de nævnte institutioner m.v. En sådan nægtelse af at udlevere oplysninger, der beror hos en offentlig forvaltningsmyndighed, synes at være i afgørende modstrid med de rettigheder, som de pågældende myndigheder m.v. er tillagt som led i varetagelsen af deres opgaver i medfør af grundloven og organiseringen af det parlamentariske system.

Partsbegreb

Der foreslås indsat ændrede bestemmelser, der fastslår, hvem der har partsstatus i forhold til Finanstilsynet.

Partsstatus har bl.a. betydning for retten til aktindsigt og retten til at indbringe Finanstilsynets afgørelser for Erhvervsankenævnet.

De gældende bestemmelser i fondsmæglerselskabsloven fastslår som udgangspunkt, at i forhold til Finanstilsynets og Fondsrådets tilsynsvirksomhed anses alene instituttet som part. Vedrørende lov om investeringsforeninger og specialforeninger er udgangspunktet, at alene den forening, det administrationsselskab eller depotselskab, som en afgørelse truffet af Finanstilsynet vedrører, anses som part i forhold til Finanstilsynet.

Det foreslås, at bestyrelsesmedlemmer, revisorer, direktører og andre ledende medarbejdere også kan blive part i forhold til Finanstilsynet, såfremt tilsynets påtale eller pålæg er rettet direkte mod den pågældende.

Det foreslås endvidere, at andre - f.eks. ved undersøgelser af, hvorvidt der sket en overtrædelse af lov om fondsmæglerselskabers regler eller reglerne i lov om investeringsforeninger og specialforeninger, om hvem der kan drive henholdsvis fondsmæglervirksomhed eller virksomhed som investeringsforening/specialforening - får partsstatus, når tilsynets afgørelse er rettet direkte mod den pågældende.

Enudrederen anbefalede endvidere, at det bør overvejes, hvorvidt kunder i visse situationer skal kunne opnå partsstatus. I forbindelse med lov om investeringsforeninger og specialforeninger kunne det overvejes, om en forenings medlemmer skal kunne opnå partsstatus.

Da Finanstilsynets afgørelser imidlertid vil være rettet mod instituttet eller foreningen, hvorefter det er op til instituttet/foreningen selv at afgøre, hvorvidt der skal træffes foranstaltninger over for kunden, er det ikke fundet relevant at udvide muligheden for at opnå partsstatus til at omfatte kunder. Den samme konklusion gør sig gældende i forhold til investeringsforeningers og specialforeningers medlemmer, da disse på generalforsamlingen træffer afgørelse om foreningens forhold.

2. Regelharmonisering

Der tilstræbes en større harmonisering og regelforklaring af de finansielle tilsynslove. Forskelle i reguleringen af de finansielle virksomheder, som ikke er begrundet i, at der gør sig særlige forhold gældende i en bestemt branche eller for et bestemt produkt, ophæves.

En årsag til harmonisering er blandt andet, at lovbestemmelser baseret på EU-direktiver i de forskellige tilsynslove er blevet korrekt, men forskelligt imple-